

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

08 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Cobzac Elena și Boico Victor,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2019, în cauza penală în privința lui

Ermac Iurie xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

și

Comarova Nelea xxx, născută la xxx, originară și domiciliată în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.07.2018 – 22.02.2019;

Instanță de apel: 04.04.2019 – 18.06.2019;

Instanță de recurs: 20.12.2019 – 08.09.2020.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 22 februarie 2019, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

- *Ermac Iurie* în baza în baza art.290 alin.(2) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, iar potrivit art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 2 ani.

- *Comarova Nelea* în baza în baza art.290 alin.(1) Cod penal, la amendă în mărime de 650 unități convenționale.

Cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată pentru

efectuarea expertizelor judiciare în sumă de 8 400 lei, de la inculpați, a fost respinsă.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *in fapt*, a constatat că Ermac Iurie fiind în înțelegere prealabilă și de comun acord cu feciorul său Ermac Djoni, prin participatie simplă, urmărind scopul de păstrare ilegală a armelor și munițiilor fără autorizația corespunzătoare, în perioada de timp nedeterminată, a dobândit din surse la moment nestabilite de organul de urmărire penală mai multe arme, dintre care una cu țeavă ghintuită și mai multe cartușe, utile pentru efectuarea tragerilor, pe care nu le-a predat benevol la organele de poliție și le-a păstrat ilegal fără autorizația corespunzătoare la domiciliul său în xxx.

La data de 28 martie 2018, în rezultatul percheziției efectuate de membrii grupului de urmărire penală la domiciliul lui Ermac Iurie din xxx au fost depistate și ridicate mai multe cartușe și arme de diferite tipuri.

Potrivit raportului de expertiză balistică nr.34/12/-1-R-1428 din 17.04.2018, s-a stabilit că arma cu numărul „5982/5067”, ridicată în cadrul percheziției la domiciliul cet. Ermac Djoni din s. Pîrlița, r-nul Ungheni, se referă la categoria armelor de foc letale, cu țeavă lungă ghintuită, calibru 8x57mm JS (7,92x57mm Mauser), cu lovitură centrală, și este carabină de model „Mauser Mod.98 (K98k "Karbiner Kurz")”, modelul anului 1939, confecționată industrial la întreprinderea „Gebruder Mauser”, în Germania.

Arma cu numărul „101225”, ridicată în aceleași circumstanțe, se referă la categoria armelor de foc letale, este o armă de vânătoare cu lovitură centrală, cu țeavă lisă retezată până la lungimea de 650mm, cal. 16x70, de model „3K”, confecționată în anul 1960 în or. Ijevsk, URSS.

Arma cu numărul „5982/5067”, prezentată spre examinare, nu este în stare de funcționare (pe motivul coroziunii metalului camerei cartușului ce împiedică libera extragere a tuburilor de cartușe trase), dar este utilă pentru trageri.

Arma cu nr. „101225” la momentul examinării, nu este în stare de funcționare și nu este utilă pentru trageri, pe motivul lipsei pieselor esențiale - perculatorului și arcului de armare.

Douăzeci de cartușe, ridicate în cadrul percheziției la domiciliul cet. Ermac Djoni din xxx, se referă la categoria munițiilor letale, sunt cartușe de vânătoare, cal. 8x57mm, cu lovitura centrală, cu glonț cu miez din metal moale de tip expansiv, confecționate industrial la uzina „Sellier & Bellot”, Praga, Cehoslovacia. Aceste douăzeci de cartușe de cal. 8x57mm sunt utile pentru trageri.

Ulterior, Ermac Djoni, a extras un cartuș de vânătoare, cal. 8x57mm din setul de cartușe pe care le păstra ilegal cu Ermac Iurie la domiciliul lor din xxx și l-a transportat la domiciliul său provizoriu de pe adresa xxx, unde de comun acord cu cet. Comarova Nelea l-au păstrat ilegal fără autorizația corespunzătoare.

Potrivit raportului de expertiză balistică nr. 34/12/-1 -R-1431 din 17.04.2018:

s-a stabilit că un cartuș ridicat de la cet. Ermac Djoni, în xxx, se referă la categoria munițiilor letale, este cartuș de vânătoare cal. 8x57mm cu lovitură centrală, cu miez din metal moale, cu glonț de tip expansiv, confecționat industrial la întreprinderea „Sellier & BeUot”, (Republica Cehă), destinat pentru efectuarea tragerii din armele cu țeava ghintuită de calibrul 8x57mm. Acest cartuș prezentat spre examinare, este util pentru efectuarea tragerii.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.290 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Comarova Nelea, urmărind scopul de păstrare ilegală a munițiilor fără autorizația corespunzătoare, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, conștientizând urmările ce pot surveni în rezultatul acestora, în perioada de timp nedeterminată, a primit de la Ermac Djoni un cartuș de vânătoare, cal. 8x57mm pe care l-a păstrat la domiciliul său de pe adresa xxx fără autorizația corespunzătoare.

Potrivit raportului de expertiză balistică nr.34/12/-1 -R-1431 din 17.04.2018, s-a stabilit că un cartuș ridicat de la cet. Comarova Nelea, în xxx, se referă la categoria munițiilor letale, este cartuș de vânătoare cal. 8x57mm cu lovitură centrală, cu miez din metal moale, cu glonț de tip expansiv, confecționat industrial la întreprinderea „SeUier & Bellot”, (Republica Cehă), destinat pentru efectuarea tragerii din armele cu țeava ghintuită de calibrul 8x57mm.

Acest cartuș prezentat spre examinare, este util pentru efectuarea tragerii.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanța a reținut în drept, faptele inculpatei întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.290 alin.(1) Cod penal.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința solicitând casarea parțială a acesteia, în partea neîncasării cheltuielilor de judecată, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă încasarea din contul lui Ermac Iurie și Comarova Nelea a cheltuielilor judiciare în sumă de 8 400 lei, în rest sentința să fie menținută.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, potrivit art.143 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, „Expertiza judiciară se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea altor cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză”.

În circumstanțele date, doar prin intermediul concluziilor experților poate fi determinat dacă armele și cartușele fac parte din categoria munițiilor și tipul acestora.

Astfel, apelantul a menționat că în cadrul instrumentării cauzei penale în care este vizat Ermac Iurie și Comarova Nelea a fost dispusă efectuarea expertizelor judiciare balistice, și concluziile cărora au fost consemnate în raportul de expertiză balistică nr.34/12/- 1-R-1428 din 17.04.2018 – 2 100 lei, raportul de expertiză

balistică nr.34/12/-1-R-657 din 27.04.2018 – 4 200 lei, raport de expertiză balistică nr.34/12/-1-R-1431 din 17.04.2018 -2 100 lei.

Ca consecință, datorită concluziilor formulate în rapoartele de expertiză subliniate a fost posibilă stabilirea faptului dacă armele și cartușele fac parte din categoria munițiilor și tipul acestora.

Reiterând prevederile art.art.227, 229 Cod de procedură penală, a evidențiat că solicitarea acuzatorului de stat era mai mult decât motivată, iar instanța de judecată urma să încaseze cheltuielile judiciare din contul inculpaților Ermac Iurie și Comarova Nelea, în mărime de 8 400 lei, cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare.

3.1 Inculpata Comarova Nelea, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei hotărâri prin care să fie aplicată o pedeapsă din aceeași categorie ca cea aplicată de instanța de fond, dar în mărime minimă.

La 10 iunie 2019, a parvenit cererea inculpatei Comarova Nelea prin care a solicitat retragerea cererii de apel.

3.2 Avocatul Călugăreanu Vladilen în numele inculpatului Ermac Iurie, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri prin care acțiunile intimatului să fie recalificate în baza art.290 alin.(1) Cod Penal.

În cadrul ședinței de apel din 18.06.2019, inculpatul Ermac Iurie a înaintat o cerere prin care a solicitat retragerea apelului depus de apărător.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2019, apelul a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat că, cheltuielile judiciare indicate de procuror nu sunt prevăzute de art.227 Cod de procedură penală, respectiv efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală au fost obligatorii și se fac din contul statului, considerând justă soluția instanței de fond privind respingerea ca fiind neîntemeiată cererea procurorului privind încasarea din contul inculpaților în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor.

Mai mult, Curtea de apel a indicat că, potrivit art.229 alin.(1), (2) și (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor

judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Totodată, a menționat că, cheltuielile pentru efectuarea constatărilor - expertizelor sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale întru acumularea probatoriului necesar și că acestea sunt trecute, de fapt, în contul statului și nu urmează a fi puse pe seama inculpatei, or, aceste acțiuni țin de activitatea organului de urmărire penală, care are un rol activ în procesul de depistare a diferitor circumstanțe care dovedesc infracțiunea și identifică făptuitorul, pentru aducerea învinuirii de stat. Trecerea cheltuielilor judiciare în procesul penal în contul statului își are temeiul în necesitatea desfășurării procesului penal din oficiu, pentru ca nici un infractor să nu rămână nepedepsit.

Curtea de apel a reiterat și prevederile art.227 alin.(1) Cod de procedură penală, cheltuielile de judicare sunt cheltuieli suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Potrivit alin.(3) a aceleiași norme cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate. A enunțat că aliniatul 3 a normei indicate este normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile ci să le achite la momentul necesar pentru a facilitat operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor de judicare de la părțile în proces.

Subsidiar, Curtea de apel a reținut și raționamentele expuse de Curtea Constituțională în Decizia nr. 116g/2018 privind excepția de neconstituționalitate a unor dispoziții din articolul 142 alin.(2) din Codul de procedură penală, care în pct. pct. 21, 22 a statuat următoarele: ... „21. Curtea observă că, în baza articolului 19 alin.(3) din Codul de procedură penală, procurorul (organul de urmărire penală) are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția bănuțului, învinuitului, inculpatului, cât și cele care îl dezvinovățesc, precum și circumstanțele care îi atenuază sau agravează răspunderea. Această normă își găsește dezvoltarea în articolul 100 alin.(1) din Codul de procedură penală, potrivit căruia administrarea probelor constă în folosirea mijloacelor de probă în procesul penal, adică strângerea și verificarea probelor, în favoarea și în defavoarea învinuitului, inculpatului, de către organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea altor participanți la proces, precum și de către instanță, la cererea părților, prin procedeele probatorii prevăzute de Codul de procedură penală...”.

5. Procurorul, în temeiul pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a

contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea cheltuielilor judiciare, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, potrivit art.227 alin.(3) Cod de procedură penală „Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate”. Aliniatul (3) a normei indicate este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces. Totodată, legislatorul a expus suficient de clar în art.229 Cod de procedură penală obligativitatea suportării cheltuielilor judiciare de către condamnat.

Prin urmare consideră că, în situația când art.229 alin.(1) Cod de procedură penală stipulează direct că inculpatul suportă cheltuielile judiciare soluția instanțelor judecătorești de a respinge încasarea acestor cheltuieli este neîntemeiată, or procurorul a făcut dovada cheltuielilor suportate de stat la efectuarea expertizelor judiciare balistice în sumă de 8 400 lei.

Mai mult, consideră că prin Legea nr.316 din 22.12.2017 (publicată în Monitorul Oficial nr.40-47/108 din 09.02.2018), alin.(2) art.143 Cod de procedură penală a fost abrogat - prin ce se atestă intenția legiuitorului, de a pune cheltuielile judiciare în sarcina inculpatului.

Potrivit prevederilor alin.(1) art.3 Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească. Trecerea cheltuielilor judiciare în contul statului la părerea acuzării intră în contradicție și cu prevederile art.16 alin.(2) din Constituția RM, prin care se indică că «Toți cetățenii R. Moldova sunt egali în fața legii și a autorităților publice...», iar banii cheltuiți de stat în urma acțiunilor infracționale a făptașului, care este recunoscut vinovat în modul stabilit de lege, sunt bani publici ce revin din contribuțiile cetățenilor.

Pornind de la faptul că prin decizia instanței de apel din 18.06.2019 în sarcina inculpaților condamnați urmau să fie puse spre executare obligațiunile acestora, adică achitarea cheltuielilor suportate de stat, însă inculpații au fost practic scutiți de aceste obligațiuni, în opinia acuzării fără careva temeiuri legale. Astfel, consideră că se constată inegalitatea părților în proces și punerea proprietății publice, garantate de art.127 alin.(2) din Constituția RM într-o situație defavorizată față de condamnat care a acționat ilicit față de bugetul public, ceea ce, conform legislației în vigoare și jurisprudenței CEDO, nu poate fi admis.

6. Judecând recursul în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea parțială a hotărârii contestate, în partea cheltuielilor judiciare, din următoarele considerente.

Potrivit art.434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În această ordine de idei, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator. Soluția instanței de recurs se fundamentează, în drept, pe prevederile art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită și să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanța, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual penală, în cauza deferită judecării instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Reieșind din sumarul recursului declarat de procuror, se constată că acesta este întemeiat în baza pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel, în cazul în care hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Din conținutul recursului rezultă că, partea acuzării este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților, însă critică decizia instanței de apel, în partea ce ține de faptul că instanța de apel a menținut sentința prin care a fost respinsă solicitarea acuzatorului de stat, privind încasarea de la Ermac Iurie și Comarova Nelea a cheltuielilor judiciare în beneficiul statului, în sumă de 8 400 lei.

Colegiul penal lărgit, verificând legalitatea deciziei instanței de apel sub acest aspect, constată că această instanța, la examinarea apelului, nu a respectat întru totul prevederile art.414 alin.(1), 417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, astfel că

hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Verificând actele cauzei, în raport cu alegațiile titularului dreptului de recurs, Colegiul penal lărgit conchide că, atât prima instanță cât și instanța de apel neîntemeiat au respins, solicitarea procurorului cu privire la încasarea din contul inculpaților a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare în sumă de 8 400 lei, respectiv omițând prevederile art.229 Cod de procedură penală, cheltuieli care se confirmă prin raportul de expertiză judiciară cu nr.34/12/- 1-R-1428 din 17.04.2018 – 2 100 lei (f.d.24-28), raportul de expertiză balistică nr.34/12/-1-R-657 din 27.04.2018 – 4 200 lei (f.d.32-38), raport de expertiză balistică nr.34/12/-1-R-1431 din 17.04.2018 – 2 100 lei (f.d.54, 55).

Colegiul penal lărgit reiterează că, expertizele judiciare în speță au fost efectuate la cererea organului de urmărire penală în conformitate cu prevederile art.142 alin.(1) Cod de procedură penală, care indică expres, că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu în cazurile în care pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea circumstanțelor ce pot avea importantă probatorie pentru cauza penală sunt necesare cunoștințe specializate în domeniul științei, tehnicii, artei, meșteșugului sau în alte domenii.

Prin urmare, sumele plătite sau care urmează a fi plătite experților pentru efectuarea expertizelor menționate, în conformitate cu pct.1), alin.(2) al art.227 Cod de procedură penală constituie cheltuielile judiciare suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Conform art.229 alin.(1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Alin. (2) al aceluiași articol prevede că instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeuri de nereabilitare. Or, alin.(3) al art.228 Cod de procedură penală menționează strict și fără loc de interpretare, care sunt cheltuielile judiciare care vor fi compensate din sumele alocate de stat, unde sumele plătite experților, pentru efectuare expertizei nu își găsesc reflectare deci, în asemenea circumstanțe instanța urma să dispună încasarea cheltuielilor din contul inculpatului și nu a statului.

Totodată, Colegiul penal lărgit menționează că, efectuarea cheltuielilor de judecată într-o cauză penală este provocată de săvârșirea infracțiunii, care evident impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului

condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind fapta sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Colegiul penal lărgit constată că, temeiuri de a-i scuti pe inculpații Ermac Iurie și Comarova Nelea de la plata cheltuielilor judiciare și a le trece în contul statului, la caz lipsesc, reținând-se că nu au persoane minore la întreținere, totodată ține cont de gravitatea infracțiunilor comise precum și nerecunoașterea vinovăției.

La fel, instanța ține să menționeze că prin Legea nr.316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018 (publicată în Monitorul Oficial cu nr.40-47 art.108 din 09.02.2018), a fost abrogat alin.(2) art.143 Cod de procedură penală, care prevedea că, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin.(1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

De asemenea, se reține că alin.(1) art.143 Cod de procedură penală, prevede cazurile când expertiza judiciară se dispune și se efectuează în mod obligatoriu, care în același timp corespunde situației din speță, deoarece pentru a stabili dacă munițiile sunt utile pentru folosire, era necesară efectuarea unei expertize.

Deci, reieșind din concluziile expuse de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate, Colegiul penal lărgit constată că, dispunând menținerea sentinței prin care a fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 8 400 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare, aceasta nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile legislației procesual penale.

Generalizând cele expuse supra, Colegiul penal lărgit constată că, în speța discutată și-a găsit confirmare temeiul invocat de recurent și prevăzut în art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, „decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția”, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, deoarece erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, fiindcă instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul, cu încălcarea prevederilor procesual penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

La noua rejudecare a cauzei, instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate și să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală, ținând cont de motivele expuse în pct.6 din prezenta decizie.

7. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, în cauza penală în privința lui *Ermac Iurie xxx* și *Comarova Nelea xxx*, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2019, în partea cheltuielilor de judecată și dispune rejudecarea cauzei, în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Celelalte dispoziții ale deciziei contestate se mențin.

Decizia nu se supune căilor de atac în partea dispusă rejudecării, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 08 octombrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Boico Victor